

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/469/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227801
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227801.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, v konaní právne zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej O. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. O. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 248,95 € s prísl, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19. 02. 2013, č. k. 7C/147/2013 - 93, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 70,32 eur, p o t v r d z u j e .

Vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že návrh zamietol, žalobcovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej Združení na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká č. 16, Prešov, IČO: 42 176 778, trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. účtu: XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXXX vo výške 70,32 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozhodnutiu sa odvolal žalobca, a to proti výroku o rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že išlo o neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a jeho hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov, pričom výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytovať právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Pokiaľ by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom, rovnako ako spotrebiteľské združenie.

Žalobca poukázal na účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Preto vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci nevedel, o akú právnu vec ide. Preto vzniknuté trovy za právne zastupovanie považuje za účelové a ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporu automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združení. Vedľajší účastník tak to konania nepriniesol žiadny prínos vo svojom vyjadrení.

Záverom vyjadril stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keď poukázal na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/188/2012.

Žalovaná ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v napadnutej časti vo výroku aj odôvodnení správne, preto sa odvolací súd s ním v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Vzhľadom na rozsah odvolania a rozhodnutie v namietanej časti sa odvolací súd nezaoberal správnosťou postupu okresného súdu pri rozhodovaní v ďalších výrokoch vrátane ostatných trov konania. V napadnutej veci bola žaloba zamietnutá, preto úspech vo veci mala žalovaná ako aj vedľajší účastník, preto prvostupňový súd správne aplikoval pri rozhodovaní o trovách konania § 142 ods. 1 O. s. p.

Na doplnenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd dodáva, že predmetom odvolania sú trovy prvostupňového konania. Prvostupňový súd podľa zásady úspechu vo veci rozhodol správne s poukazom na § 142 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd, senát 15Co, ale aj ostatné senáty odvolacieho súdu, ako aj sudy Slovenskej republiky, k daným námietkam navrhovateľa vyjadrili zásadné stanoviská, ktoré podrobne vyslovili vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu aj odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojich rozhodnutí, kde daná otázka vystúpila do popredia a kde je účastníkom navrhovateľ, a to konania 15Co/219/2014, 15Co/303/2014 a mnohé iné. K námietke ohľadom prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd poznamenáva, že súd je síce povinný prihliadať z úradnej povinnosti na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, avšak nič to nemení na tom, že pokiaľ v konaní voči spotrebiteľovi sa uplatňuje premlčaná pohľadávka, čo je bežné, námietku premlčania môže vzniesť len odporca alebo vedľajší účastník, pričom je nepochybné, že odporcovia nezorientovaní v danej právnej problematike zostávajú pasívni i napriek tomu, že v konaní môžu byť úspešní. Preto je namieste, aby v ich záujme v konaní vystupovalo združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník. Nie je rozhodujúce, ako vedľajší účastník v konaní argumentuje, rozhodujúce je to, či svojím postojom a vystupovaním prispeje k ochrane práv spotrebiteľa, pričom súd konštatuje, že zo stoviek rozhodnutí je zjavné, že vstup do konania vedľajších účastníkov na strane odporcov je účinný.

Pokiaľ namieta navrhovateľ, že vedľajší účastník by mal byť zo svojej podstaty schopný zastupovať účastníka a nemať sa nechať zastupovať advokátom, odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ je veľká firma, skúsená v danej oblasti práva, no napriek tomu sa necháva taktiež zastupovať veľkou advokátskou firmou, i keď to nie je nutné, pretože navrhovateľ túto činnosť vykonáva v masívnom meradle. Je nepochybné aj to, že združenia sú zložené prevažne z laikov, nie právnikov, vzhľadom na masovosť podávaných žalôb voči spotrebiteľom nie je možné, aby združenie, ktoré nie je profesnou

organizáciou, plnilo úlohy vo vzťahu k spotrebiteľom bez toho, aby mohlo na tento účel splnomocniť napríklad advokáta. Je nepochybné, že z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie právo na právnu pomoc majú aj právnické osoby, zvlášť v prípade, ak vedľajší účastník je zložený výlučne z laikov v oblasti práva. Daná skutočnosť vyplýva z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 22. 12. 2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Podľa § 25 ods. 1 O. s. p. si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Takéto právo teda patrí aj vedľajšiemu účastníkovi. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo má odporca, či vedľajší účastník. Zákonodarca v § 93 ods. 2 O. s. p. zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovné postavenie, to znamená, že aj vedľajší účastník na základe citovaného ustanovenia sa môže nechať zastupovať advokátom, ktorého si zvolí (§ 24, § 25 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd k námietke, že možno priznať len účelné trovy, poznamenáva, že prvostupňový súd dostatočne odôvodnil priznanie trov vedľajšiemu, pričom mu priznal len účelné trovy na bránenie práva.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, trovy odvolacieho konania nenavrhoval nahradiť, preto mu ich súd nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.